

بیانات در دیدار دانشمندان، متخصصان و مسئولان صنعت دفاعی کشور - 24 / بهمن / 1403

بسم الله الرحمن الرحيم (۱)

الحمد لله رب العالمين و الصلاة و السلام على سيدنا و نبينا ابى القاسم المصطفى محمد و على آله الاطيبين الاطهرين المنتجبين سيما بقیة الله فى الارضين.

خیلی خوش آمدید برادران عزیز، خواهران عزیز. من اولاً تبریک عرض میکنم ولادت باسعادت حضرت بقیة الله الاعظم (سلام الله عليه) را که حقیقتاً یک عید جهانی و بشری است. مژده‌ی عدالت، امید به استقرار عدالت، یکی از خواسته‌ها و دل‌خوشی‌های همیشگی بشر در طول تاریخ بوده. هیچ زمانی را شما در تاریخ بشر پیدا نمیکنید که انسانها در آنجا منتظر عدالت نباشند، آرزوی منجی نداشته باشند. این آرزو، طبق تعالیم شیعه، محقق خواهد شد؛ بدون تردید. البته شیعه و غیر شیعه در اصل حضور حضرت مهدی (سلام الله عليه) تردیدی ندارند، همه اجماع بر این معنا دارند، لکن خصوصیت شیعه این است که حضرت مهدی را با خصوصیات، با شخص، با نام، نام پدر، نام مادر، می‌شناسد؛ این از خصوصیات ما است. امیدواریم ان شاء الله چشمهای ما روشن بشود به زیارت این بزرگوار.

همچنین تبریک عرض میکنم بیست و دوّم بهمن را. بیست و دوّم بهمن هم حقیقتاً برای ملت ما، برای تاریخ ما، یک عید بزرگ است. هر کس به وضعیت ایران در دوران قبل از انقلاب، در دوران پادشاهی، واقف باشد، با همه‌ی وجود تصدیق میکند که «انقلاب»، یک عید بزرگ و تاریخی برای ملت ایران بود؛ و مردم ما این عید را گرامی میدارند؛ هیچ جای دنیا شما این را مشاهده نمیکنید. انقلابهای بزرگ در دنیا اتفاق افتاده، لکن اینکه انقلابی اتفاق بیفتد که تا ۴۶ سال بعدش، هر سال در آن روز عامه‌ی مردم - نه نیروهای مسلح، نه نیروهای دولتی - عموم مردم بیایند در صحنه خودشان را نشان بدهند، اظهار ارادت بکنند و اظهار شادی بکنند و بزرگ بدارند، در هیچ جای دنیا وجود ندارد؛ این مخصوص اینجا است. انقلابهای دیگر را ما می‌شناسیم، سوابقشان را میدانیم، لواحقشان را میدانیم، آثار و نتایجشان را می‌بینیم و برخورد مردمشان و ملت‌هایشان با این انقلابها را هم کاملاً شناخته‌ایم. این وضعی که در ایران وجود دارد که روز بیست و دوّم بهمن، مرد، زن، قشرهای مختلف، کودک، جوان، پیر، چند ساعت بیایند در خیابانها، در هوای سرد، هوای برفی، هوای سوزدار، با مشکلات جوّی، و عید را گرامی بدارند، این مخصوص ایران اسلامی است.

و این بیست و دوّم بهمن اخیر یکی از برجسته‌ترین جشنهای انقلاب بود؛ یکی از مهم‌ترین‌ها بود. مردم در واقع در روز دوشنبه قیام کردند. اینکه آمدند در خیابانها و شعار دادند و حرف زدند و در رسانه‌ها نظرات خودشان را گفتند و این در سراسر کشور اتفاق افتاد، این یک قیام مردمی بود، یک حرکت بزرگ ملی بود؛ در زیر بمباران تبلیغات و حرکات جنگ نرم موزیانه‌ی دشمن - که علیه همین بیست و دوّم بهمن و صاحب بیست و دوّم بهمن که ملت ایرانند و قهرمان بیست و دوّم بهمن که امام بزرگوار است، مرتب دارند حرف می‌زنند - مردم بیایند در زیر این بمباران تبلیغاتی و رسانه‌ای و جنگی، این جور خودشان را نشان بدهند. این حضور جوانان، چهره‌های شاداب، گسترش در تمام کشور، نه فقط تهران، نه فقط شهرهای بزرگ، حتی روستاها در این حرکت بزرگ شرکت کنند - در بعضی از شهرها هوا سرد بود، بسیار نامناسب بود - پیام اتحاد ملت ایران بود. حقاً و انصافاً ملت ایران کار بزرگی کردند. در مقابل این تهدیدهای احمقانه‌ای که مرتب، پشت سر هم دارد صورت می‌گیرد نسبت به ملت ایران، ملت ایران هویت خودش، شخصیت خودش و توان خودش و پایداری خودش را به همه نشان داد. مکمل این حرکت بزرگ مردمی هم سخنان صریح و راهگشای رئیس‌جمهور محترم بود که از زبان مردم، سخن دل مردم را بیان کرد و آنچه را لازم بود ایشان بیان کنند، گفتند. من همیشه تکرار میکنم با مخاطبین خودم، با جوانهای عزیزی که از اعماق دل به آنها

دلبنده و علاقه‌مند هستیم، می‌گوییم: کار را باید بهنگام انجام داد. ملت ایران در روز دوشنبه کار را بهنگام انجام داد؛ آن وقتی که باید انجام بدهد انجام داد، آن وقتی که باید خودش را نشان بدهد نشان داد. رحمت خدا بر این ملت! و امیدواریم ان شاء الله آینده‌ی روزبه‌روز بهتری منتظر این ملت شجاع و دانا و آگاه باشد.

نمایشگاهی که امروز، ساعتی، آن را از نزدیک دیدیم یکی از بهترین و برترین نمایشگاه‌هایی بود که بنده گاهی مشاهده می‌کنم. حقاً برای من این ساعتی که در این نمایشگاه گذرانیدیم، ساعت بسیار شیرین و مطلوبی بود. این نمایشگاه بخشی از مجاهدتهای بزرگی را که در زمینه‌ی مسائل مربوط به دفاع از کشور دارد انجام می‌گیرد، نشان داد. یکایک شماها و دیگر افرادی که در سازمانهای مربوط به دفاع – چه سازمان صنایع [دفاع]، چه دیگر دستگاه‌ها – مشغول کار هستند، در افتخارات این نمایشگاه سهیمند و شریکند؛ از یکایک آنها عمیقاً تشکر می‌کنیم و ملت ایران باید از یکایک شماها تشکر کنند. مسئله‌ی دفاع از ملت، دفاع از امنیت چیز کوچکی نیست.

امروز قدرت دفاعی کشورمان زبانزد است، امروز قدرت دفاعی ایران زبانزد است؛ دوستان ایران به این قدرت دفاعی می‌بالند، و دشمنان ایران از این قدرت دفاعی می‌هراسند؛ این برای یک ملت، برای یک کشور خیلی مهم است. و مهم این است که یک روز زورگویانی در دنیا بودند، قلدرهایی بودند – و الان هم هستند – که [وقتی] ما به توان دفاعی نیاز داشتیم و حاضر بودیم پولش را هم دو برابر یا چند برابر بدهیم، صریح می‌گفتند: «نمی‌فروشیم!» اجازه هم نمی‌دادند افرادی که مایل به فروش هستند بفروشند. می‌گفتند: «به ایران نمی‌فروشیم». امروز همان زورگویان به ایران می‌گویند: «نفروشید!» از آن مرحله‌ی «نمی‌فروشیم» تا این مرحله‌ی «نفروشید»، فاصله خیلی زیاد است؛ دانشمندان ما، فعالان ما، کارگران ما، دستهای ریزه‌کار ما، ذهنهای ورزیده‌ی جوانان ما و مردان ما توانستند این فاصله را پُر کنند. امروز ما از لحاظ دفاعی وضعمان خوب است؛ این نمایشگاه هم بیشتر از آنچه میدانستیم، به ما چیزهایی را نشان داد، یا آنچه را شنیده بودیم، در مقابل چشم ما قرار داد. و مهم این است که همه‌ی اینها در دوران تحریم اتفاق افتاده. این پیشرفتهای در همان دوره‌ای اتفاق افتاده که ما تحریم بودیم؛ یعنی در دوره‌ی «نمی‌فروشیم»، در دورانی که حاضر نیستند [به ما چیزی بدهند]. الان هم به همدیگر سفارش می‌کنند که «نبادا بگذارید فلان قطعات دست ایران بیفتد»؛ [اما] بهترش را جوانهای خود ما اینجا تولید می‌کنند. وضع خوبی بود بحمدالله، شیرین بود؛ از یکایک شماها، از مدیرانتان، از برجستگانتان، از اساتید عزیز و دانشمندان برجسته‌تان صمیمانه تشکر می‌کنم.

چند نکته را عرض می‌کنم. نکته‌ی اول این است که این پیشرفتهایی که ما امروز داریم، رتبه‌ی قدرت دفاعی ما را بالا آورد، لکن این به معنای آن نیست که ما احساس کنیم خب دیگر الحمدالله مسئله تمام شد؛ نه. ما چون از صفر شروع کردیم، با اینکه خیلی کار شده، خیلی تلاش شده اما هنوز در بسیاری از موارد به خطوط مقدم نرسیده‌ایم؛ ما باید به خطوط مقدم برسیم؛ به چه دلیل؟ به دلیل اینکه بدخواهان ما در مواردی در خطوط مقدمند؛ پس ما باید خودمان را در مقابل بدخواهانمان قادر بر دفاع کنیم، و این نمیشود مگر اینکه به خطوط مقدم برسیم؛ این [طور] است. قرآن درس لازم را در این مورد به ما داده: **وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ**؛ (۲) این کلمه‌ی «مَا اسْتَطَعْتُمْ» خیلی مهم است؛ یعنی هر چه می‌توانید؛ هر چه می‌توانید خودتان را آماده کنید! معنای این [درس] آن است که باید ما این حرکتی را که چند سال است شروع شده و خب ثمراتش را در مواقع گوناگون مشاهده کرده‌ایم – بعضی از آنها را وزیر محترم گفتند، مقداری را هم آنجا در نمایشگاه مشاهده کردیم و شنیدیم – اینها را بایستی ما افزایش بدهیم؛ باید این ادامه پیدا کند. این نکته‌ی اول. پس بنابراین پیشرفت نباید متوقف بشود؛ قانع نباید بشویم. یک روزی مثلاً فرض بفرمایید من باب‌مثال در مورد دقت موشک، یک چیزی را، یک حدی را برای خودمان در نظر گرفتیم، حالا احساس می‌کنیم این حد کافی نیست؛ کافی نیست! باید جلوتر برویم، باید جلوتر برویم! این نکته‌ی اول: باید پیشرفت ادامه پیدا کند.

نکته‌ی دوّم: اگر میخواهید پیشرفت ادامه پیدا کند، باید نوآوری را هدف خودتان قرار بدهید؛ متمرکز بشوید روی نوآوری. در سازوکارهای رایج نباید متوقف بشوید. ابتکار و نوآوری حدّ یقف ندارد. نوآوری لازم است. این کافی نیست که ما توانایی آن را پیدا کنیم که دستگاهی را که دیگران ساخته‌اند، بسازیم یا تکمیل کنیم یا مثلاً یک خُرده پیشرفته‌تر کنیم؛ این کافی نیست. باید بروید سراغ کاری که او نکرده، او انجام نداده. در عالم طبیعت خیلی از چیزها وجود دارد، خیلی از امکانات وجود دارد که ما اینها را نمی‌شناسیم. یک روزی این قوّه‌ی برق را مردم نمی‌شناختند؛ این از ازل وجود داشت در دنیا؛ در طبیعت نیروی الکتریسیته وجود داشت؛ انسان آن را نمی‌شناخت، بعد کشفش کرد. میلیاردها توان و ظرفیت از قبیل این در طبیعت وجود دارد. می‌بینید دیگر، پیشرفته‌های علوم را می‌بینید دیگر؛ روزبه‌روز [است]. یک روزی اینترنت نبود، بعد به وجود آمد؛ و بعد انواع و اقسام خصوصیات افزاینده‌ی آن به وجود آمد؛ یک روز هوش مصنوعی نبود، بعد به وجود آمد؛ اینها حقایقی است. کسانی روی یک چیزی متمرکز میشوند، برقی در ذهنی زده میشود، آن را دنبال میکنند، به نتایجی دست پیدا میکنند؛ باید بروید دنبال این؛ نوآوری یعنی این. نوآوری با تکمیل کارهای قبلی تفاوت دارد. اگر میخواهید پیشرفت به معنای واقعی کلمه انجام بگیرد، باید نوآوری کنید. این هم نکته‌ی دوّم.

البته در این عرصه نیروهای جوان، مؤمن، انقلابی، بااستعداد، دانشمند باید به کار گرفته بشود؛ نیروی «جوان» که توانش را دارد، ذهنش را دارد؛ می‌گوییم «مؤمن»، چون ایمان به انسان قوت میدهد، به انسان نیرو میدهد، انسان را در خطّ درست و صراط مستقیم باقی نگه میدارد؛ می‌گوییم «انقلابی»، برای اینکه به این تحوّل عظیم باور داشته باشد؛ این تحوّل سیاسی و اجتماعی‌ای که در کشور به برکت انقلاب به وجود آمد. اینها میتوانند این نوآوری را انجام بدهند.

نکته‌ی سوّم؛ در تحقیقات دانشگاهی نیروهای مسلّح، تأمین نیازهای دفاعی کشور را مورد نظر قرار بدهید؛ یعنی هدف، تأمین نیازهای دفاعی باشد، پُر کردن خلأها باشد؛ چرا این را می‌گوییم؟ برای خاطر اینکه در بعضی از دانشگاه‌های کشور همّت استاد و دانشمند متوجّه مقاله نوشتن و مقاله منتشر کردن است؛ کاری به این ندارد که این مقاله کدام خلأ از خلأهای کشور را پُر میکند. گاهی اوقات این مقاله نوشته میشود، دیگران بیشتر از خود ما از آن استفاده میکنند؛ کأته برای رفع نیاز دیگران نوشته شده. در مراکز تحقیقاتی نیروهای مسلّح مراقبت بشود که این آفت به وجود نیاید. فقط نگاه کنید ببینید نیازهای ما کجا است، نیازهای دفاعی‌مان کجا است، روی آن کار بشود، روی آن دقت بشود، روی آن پژوهش و تحقیق انجام بگیرد.

آنچه را امروز شما در اختیار دارید، این فکر خوب، این توان تحقیق، توان ساخت، توان ابتکار و نوآوری، این نعمت الهی است؛ این نعمتها را شکر کنید و از خدای متعال بدانید؛ ما ینا من نعمة فمِنک لا اِلهَ اِلا انت. (۳) همه‌ی نعمتها را خدای متعال به ما داده؛ شکر کنید. شکر این نعمتها هم علاوه‌ی بر تشرک قلبی و زبانی از ذات اقدس الهی، به کار گرفتن این توانی است که خدای متعال به شما داده.

والسلام علیکم ورحمة الله و برکاته

(۱) در ابتدای این دیدار، سرتیپ عزیز نصیرزاده (وزیر دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلّح) گزارشی ارائه کرد. همچنین، قبل از این مراسم، معظّم‌له از نمایشگاه «اقتدار ۱۴۰۳» که شامل آخرین دستاوردها و توانمندی‌های دانشمندان و متخصصان صنعت دفاعی کشور بود، بازدید کردند.

(۲) سوره‌ی انفال، بخشی از آیه‌ی ۶۰

(۳) مصباح‌المتهدّد و سلاح‌المتعبد، ج ۱، ص ۷۵